மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதில் ஒன்றிய அரசு போடும் கடிவாளம்!

14ஆவது நிதிக் குழுவின் காலமான 2015-16 இன் துவக்கத்திலிருந்து மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கிடும் நிதியின் அளவை ஒன்றிய அரசு குறைத்து வருகிறது. ஒன்றிய அரசின் வரி வருவாயில் 42 சதவீதத்தை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கிட 14ஆவது நிதிக் குழு பரிந்துரைத்தது. இது 13ஆவது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரையை விட 10 சதவீதபுள்ளிகள் அதிகமாக இருந்தபோதும், அரசு மேற்கொள்ளும் இத்தகைய நடவடிக்கை விசித்திரமானதாகும். ஜம்மு-காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் யூனியன் பிரதேசமாக மறு வரையறை செய்யப்பட்ட பின் அவற்றிற்கான நிதி ஒதுக் கீட்டை தவிர்த்துவிட்டு 41 சதவீதம் என்ற பரிந்துரையையே 15ஆவது நிதிக் குழுவும் அளித்துள்ளது.

இத்தகைய நடவடிக்கையின் மூலம் ஒன்றிய அரசு மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கிடும் நிதியை குறைத்ததோடு மட்டுமின்றி, ஒன்றிய அரசின் விருப்பத்தின்படியான செலவுகளை அதிகரிக்கச் செய்திட தனது சொந்த மொத்த வருமானத்தை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசின் விருப்பப்படியான செலவுகள், மாநில அரசுகளின் பட்ஜெட்டின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, இவை வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வெவ்வேறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

வரி வருமானம் பற்றிய சில அடிப்படை கணக்கீடு

ஒன்றிய அரசின் நிகர வரி வருமானத்தில் மாநிலங்களின் பங்கின் அளவை நிதிக் குழு பரிந்துரைக்கிறது. மொத்த வரி வருவாய் மற்றும் நிகர வரி வருவாய் ஆகியவற்றின் இடையேயான வேறுபாட்டில் வரியை வசூலிப்பதற்கு ஆகும் செலவுகள், யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய வரி வருமானம் மற்றும் செஸ் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் (சர்சார்ஜ்) ஆகியன அடங்கும். 14ஆவது மற்றும் 15ஆவது நிதிக் குழுக்கள் நிகர வரி வருவாயிலிருந்து முறையே 42 மற்றும் 41 சதவீத நிதி ஒதுக்கீட்டை பரிந்துரைத்தபோதும், மொத்த வரி வருவாயில் 2015-16இல் இது 35 சதவீதமாகவும், 2023-24இல் (பட்ஜெட் மதிப்பீடு) 30 சதவீதமாகவும் மட்டுமே இருந்தது.

2015-16இல் 14.6 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாக இருந்த ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாய், 2023-24இல் 33.6 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாக அதிகரித்தபோதும், ஒன்றிய அரசின் வரி வருவாயில் மாநிலங்களின் பங்கு என்பது மேற்கூறப்பட்ட ஆண்டுகளுக்கிடையே 5.1லட்சம் கோடி ரூபாய்களிலிருந்து 10.2 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாக மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது. இதனை வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், ஒன்றிய அரசின் வருவாய் இரண்டு மடங்கிற்கு மேல் அதிகரித்துள்ளபோதும், அதில் மாநிலங்களின் பங்கு என்பது இரண்டு மடங்கு மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது.

மானியக் குறைப்பு - ஜி.எஸ்.டி.

மாநிலங்களுக்கான மானியங்கள் என்பதும் நிதிக் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்படும் மற்றொரு சட்டப்பூர்வமான நிதியளிப்பாகும். மானியங்களாக மாநில அரசுகளுக்கு அளிக்கப்படும் நிதியின் முழுமையான தொகையும் 2015-16இல் இருந்த 1.95 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் என்பதிலிருந்து 2023-24இல் 1.65 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாகக் குறைந்துள்ளது. இவ்வாறாக, ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாயிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு சட்டப்பூர்வமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மொத்த தொகையின் அளவு 48.2 சதவீதம் என்பதிலிருந்து 35.32 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

செஸ் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் வாயிலாக வசூலிக்கப்படும் வருவாய், யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்து வசூலிக்கப்படும் வருவாய் மற்றும் வரி நீர் வகிப்பு தொடர்பான செலவினங்கள் ஆகியவற்றை கழித்து விட்டு, அரசின் நிகர வரி வருவாய் கணக்கிடப் படுகிறது. இக்காலகட்டத்தில் ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் மாநிலங்களின் பங்கு வீழ்ச்சியடைந்த தற்கு இத்தகைய கணக்கீடு ஒரு காரணமாகும். மொத்த வரி வருவாயிலிருந்து கழிக்கப்படும் மேற்கூறப்பட்ட மூன்று காரணிகளில், செஸ் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் மூலமாக ஈட்டப்படும் வருவாய் அதிகமானதாகும்.

மேலும், இந்த வருவாய் அதிகரித்தும் வருகிறது. 2015-16இல் செஸ் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் மூலமான வருவாய் (85,638 கோடி ரூபாய்) என்பது ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் 5.9 சதவீதமாக இருந்தது. 2023-24இல் இத்தகைய வருவாய் 3.63 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாக அதிகரித்து மொத்த வரி வருவாயில் 10.8 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

ஜுன்-2022-லிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி அமலாக்கம் காரணமாக மாநிலங்களுக்கு ஏற்படும் வருவாய் இழப்பை ஈடுகட்ட வசூலிக்கப்படும் ஜி.எஸ்.டி. செஸ் தொகையை இக்கணக்கீடு தவிர்த்துள்ளது. குறிப்பிட்ட துறைகளில் தனது சொந்த திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காக செஸ் மற்றும் கூடுதல் கட்டணம் ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் வரி வசூலை ஒன்றிய அரசு அதிகரித்து வருகிறது. அதே நேரத்தில், இவ்வாறு திரட்டப்படும் வருவாயை மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை.

ஜெ.ஜெயரஞ்சன்
தமிழ்நாடு திட்டக்குழு துணைத்தலைவர்

ஆர்.சீனிவாசன்
தமிழ்நாடு திட்டக்குழு உறுப்பினர்

பெருமளவில் மையப்படுத்தப்படும் பொதுச் செலவினங்கள்

வரி வருவாயில் பகிர்வு அல்லது மானியங்கள் என்ற வகையில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியின் அளவு குறையும்போது அல்லது ஒன்றிய அரசின் மொத்த வருவாயின் அதிகரிப்பு விகிதத்திற்கு ஏற்ப ஒதுக்கப்படும் நிதியின் அளவு அதிகரிக்காதபோது, ஒன்றிய அரசு தனது விருப்பப்படி செலவிடுவதற்கு பெரியதொரு நிதி கிடைக்கிறது. மாநிலங்களுக்கிடையேயான நிதி ஆதாரங்களின் பங்கீட்டில் சமத்துவத்தை இது பாதிக்கலாம். மத்திய நிதி யுதவி திட்டங்கள் (சி.எஸ்.எஸ்.) மற்றும் மத்திய துறை திட்டங்கள் போன்ற இரண்டு வழிமுறைகளின் மூலம் ஒன்றிய அரசு மாநிலங்களுக்கு நேரடி நிதி பரிமாற்றத்தை செய்திடலாம்.

மத்திய நிதியுதவி திட்டங்களுக்கான ஒரு பகுதி நிதியை ஒன்றிய அரசும் மீதியை மாநில அரசும் அளிக்க வேண்டும் என்பதால் மாநிலங்களின் முன்னுரிமைகள் மீது ஒன்றிய அரசு தனது செல்வாக்கினை செலுத்துகிறது. ஆக, ஒன்றிய அரசு முன்மொழிகிற திட்டங்களை, தங்களது நிதியாதாரங்களை ஈடுபடுத்தி மாநில அரசுகள் செயல்படுத்துகின்றன. 2015-16 மற்றும் 2023-24க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், 59 மத்திய நிதி யுதவி திட்டங்களின் மூலம் இவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு 2.04 லட்சம் கோடி ரூபாயிலிருந்து 4.76 லட்சம் கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. இவ்வாறாக, ஒன்றிய அரசு ஒதுக்கீடு செய்யும் நிதிக்கு கிட்டத்தட்ட இணையான தொரு நிதியை மாநில அரசு ஒதுக்கிட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது.

மேலும், மத்திய நிதியுதவி திட்டங்களின் கீழ் 2023-24இல் மாநிலங்களுக்கு 3.64 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் மட்டுமே உண்மையில் பரிமாற்றம் செய்யப் பட்டு, கிட்டத்தட்ட 1.12 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் இதர செலவுகளுக்காக ஒன்றிய அரசால் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டு வித பாதிப்பு...

மத்திய நிதியுதவி திட்டங்களுக்கு ஒன்றிய அரசு ஒதுக்கும் தொகைக்கு இணையான தொகையை தனது பட்ஜெட்டிலிருந்து ஒதுக்கும் நிலையில் உள்ள மாநிலங்கள் மட்டுமே, அத்தொகையை மானியமாக ஒன்றிய அரசிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள இயலும் என்பது இத்திட்டத்தின் முக்கியமான அம்சமாகும். இது பொது நிதியை அளிப்பதில் மாநிலங்களுக்கிடையேயான சமத்துவத்தில் இரண்டு விதமாக பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. நிதிவசதி கொண்ட மாநிலங்களுக்கு ஒன்றிய அரசு அளிக்கும் நிதிக்கு இணையான நிதியை அளிக்கும் திறன் இருக்கும். மேலும், மத்திய நிதியுதவி திட்டங்களை செயல்படுத்துவதன் மூலம் அம்மாநிலங்களால் ஒன்றிய அரசின் நிதியை தங்களது மாநிலத்திற்கு பெற இயலும்.

நிதி வசதி இல்லாத மாநிலங்கள் தாங்கள் கடனாகப் பெறும் நிதியைக் கொண்டு இத்திட்டங்களுக்கான தங்களது பங்கு நிதியை உறுதி செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் இத்தகைய மாநிலங்களின் கடன் சுமை அதிகரிக்கிறது. மாநிலங்களின் பொது நிதிகளின் இத்தகைய வேறுபட்ட வழிமுறைகள், பொது நிதியில் மாநிலங்களுக்கிடையே சமத்துவமின்மையை வலியுறுத்துகின்றன. மத்திய நிதியுதவி திட்டங்கள் இதற்கு முக்கியக் காரண மாக இருக்கின்றன.

மத்திய துறை திட்டங்கள் என்பன பிரத்யேகமான சட்டப்பூர்வமான அல்லது நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகளை ஒன்றிய அரசு கொண்டுள்ள துறைகளில் ஒன்றிய அரசால் முழு நிதியும் அளிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகின்றன. 700க்கும் மேற்பட்ட மத்திய துறை திட்டங்களை செயல்படுத்த 2015-16இல் ஒன்றிய

அரசால் ஒதுக்கப்பட்ட 5.21 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் 2023-24ல் 14.68 லட்சம் கோடி ரூபாய்களாக அதிகரித்துள்ளது. இதன் மூலம், மத்திய துறை திட்டங்களுக்கு பெரும் பங்கு நிதியை ஒன்றிய அரசு ஒதுக்கீடு செய்வது தெளிவாகிறது.

இத்தகைய திட்டங்களின் மூலம் குறிப்பிட்ட மாநிலங்கள் அல்லது தொகுதிகளை பலனடையச் செய்யும் நோக்கத்துடன் ஒன்றிய அரசு நிதி ஆதாரங்களை ஒதுக்கீடு செய்யலாம். இத்திட்டங்கள் ஒன்றிய அரசால் நேரடியாகச் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் என்பதால், 60.942 கோடி ரூபாய்கள் மட்டுமே 2023-24இல் மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. 2023-24இல் மத்திய நிதியுதவி திட்டங்கள் மற்றும் மத்திய துறை திட்டங்கள் ஆகிய இரண்டுக்கும் சேர்த்து 19.4 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இதில், 4.25 லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் மட்டுமே மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

கூட்டாட்சிக்கு எதிரான நிதிக் கொள்கைகளுக்கான வாய்ப்பு

மத்திய நிதியுதவித் திட்டம் மற்றும் மத்திய துறை திட்டங்கள் மூலம் செய்யப்படும் பணப் பரிமாற்றங்கள் சட்டரீதியான பரிமாற்றங்கள் அல்ல. ஏனெனில், இவை சட்டரீதியான அம்சங்களின் அடிப்படையிலோ அல்லது நிதிக் குழுதீர்மானித்தகணக்கீட்டின்படியோ இல்லை. இத்தகைய சட்டரீதியான பரிமாற்றமாக இல்லாத நிதி பங்கீடு என்பது ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் 12.6 சதவீதமாக உள்ளது. 2023-24இல் சட்டரீதியான நிதி ஒதுக்கீடுகளையும் சேர்த்து மாநிலங்களுக்கு மொத்தமாக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட நிதி என்பது ஒன்றிய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் வெறும் 47.9 சதவீதமாகவே இருந்தது.

மேலும், சட்டரீதியான பரிமாற்றமாக இல்லாத நிதி ஒதுக்கீடு என்பது கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டதாகும். அதாவது, எந்த திட்டத்திற்காக அந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கு மட்டுமே அதனை செலவிட வேண்டும். பொதுச் செலவினங்களை மாநில அரசுகள் மேற்கொள்வதில் அதன் சுதந்திரத்தை இது வெட்டிச் சுருக்குகிறது. மொத்த வரி வருவாயில் 50 சத வீதத்திற்கும் கூடுதலான தொகையை தக்க வைத்துக் கொள்வதோடு, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.9 சதவீதம் என்ற அளவுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையை ஒன்றிய அரசு ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறாக, வரையறுக்கப்பட்ட செலவினப் பொறுப்புகளோடு மிகப் பெரிய அளவிலான நிதி அதிகாரங்களை ஒன்றிய அரசு பயன்படுத்துகிறது.

மேலும், ஒன்றிய அரசின் வரி வருவாயில் மாநிலங்களின் பங்கை 42 சதவீதத்திலிருந்து குறைக்க வேண்டும் என ஒன்றிய அரசு வாதிட்டதாகவும், அதை 41 சதவீதமாக நிதிக் குழு தக்க வைத்ததாகவும் 15ஆவது நிதிக் குழு குறிப்பிட்டது. அதிக செலவின பொறுப்புகளை மேற்கோள் காட்டி, 16ஆவது நிதிக் குழுவின் முன்பும் இதே வாதத்தை ஒன்றிய அரசு வைத்திடலாம்.

நன்றி: தீக்கதிர்
09.02.2024

மாநிலங்களை வழிநடத்த நமக்கு சுதந்திரம் வேண்டும்!

ஜம்முவுக்கு மாநில அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும்!

மக்களவையில் கலாநிதி வீராசாமி வலியுறுத்தல்!

புதுடெல்லி, பிப்.11-

"ஜம்முவுக்கு மாநில அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும்" என்று நாடாளுமன்ற மக்களவையில் வடசென்னை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் கலாநிதி வீராசாமி வலியுறுத்தினார்.

இது குறித்து மக்களவையில் டாக்டர் கலாநிதி வீராசாமி பேசியதாவது:-

ஜம்மு - காஷ்மீர் உள்ளாட்சி சட்ட திருத்த மசோதா மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அனேகமாக நமது நாட்டில் மட்டும் தான் மக்கள் பிறப்பி லிருந்து பல நூற்றாண்டுகளாக பாகுபாடு காட்டப்பட்டது என்றுதான் நினைக்கிறேன். இங்குதான் இன அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டப்பட்டது. இந்த நாட்டில் தீண்டாமை என்ற கொடிய குற்றம் நடைமுறையில் இருந்தது. அந்த தீண்டாமைக்கு எதிரான சட்டம் கொண்டுவர பல பெரிய தலைவர்கள் பாடுபட்டனர்.

பாபா சாகேப் அம்பேத்கர் தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டத்தை கொண்டு வந்தார். ஆனால் இந்த சட்டம் இருந்தபோதிலும் நடைமுறையில் தீண்டாமை கொடுமை இன்னமும் உள்ளது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் தீண்டாமை இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது. இட ஒதுக்கீட்டின் மூலம் அந்த மக்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது அதைக் குறிக்கும் வழி. ஆனாலும் பாராளுமன்றம், மாநிலம் போன்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளில் மட்டுமே அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு உள்ளது. எனவே, சட்டமன்றங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்க முயற்சிக்கிறோம்.

பல நூற்றாண்டுகளாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகாரத்தை பரவலாக்கம் செய்து தர நினைத்த தலைவர் ராஜீவ் காந்தி ஆகும். இதற்காக அவர் பஞ்சாயத்து ராஜ் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். ஐயா, இந்த அரசு ஜம்முவில் உள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளைப் பற்றி பேசுகிறது. காஷ்மீர் அங்கு OBC களுக்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக இது மிகவும் சிறப்பான நடவடிக்கையாகும். ஆனால் பிரச்சினை பல நூற்றாண்டுக்கானவர்களுக்கு. பல ஆண்டுகளாக இந்த மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளனர், இப்போது கடந்த 75 ஆண்டுகளாக மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்டோரை ஊக்குவிக்கும் இந்த இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையை நாம் பின்பற்றுகிறோம்.

மக்கள் வாழ்க்கையில் வளர வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் இட ஒதுக்கீடு கொள்கை கடந்த 75 ஆண்டுகளாக பின்பற்றி வருகிறோம். ஓ.பி.சி.க்கிளைப் பார்த்தால் அதில் இரண்டு மூன்று சமூகங்கள் மட்டுமல்ல. அந்த OBC வகைக்குள் நூற்றுக்கணக்கான சமூகங்கள் உள்ளன. சாதி அடிப்படையிலான மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடத்தப்படாவிட்டால், இட ஒதுக்கீட்டின் விளைவுகள் மற்றும் எந்தெந்த சமூகங்கள் பயனடைந்துள்ளன என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இதில் வளர்ச்சி பெற்ற சில சமூகங்களும் உள்ளன.

அப்படி இல்லாத சமூகங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இதுவரை பலன் அடையாத சமுதாயத்தை வளர்க்க முடியும். நீங்கள் நினைவில் கொள்ள விரும்பினால், தமிழகம் தான் அதிக எண்ணிக்கையிலான இட ஒதுக்கீடு வழங்கிய மாநிலமாக உள்ளது. அங்கு 69 சதவீத இட ஒதுக்கீடு உள்ளது. விகிதாச்சார இட ஒதுக்கீடு அவசியம் என்று நினைக்கிறார்கள். முதலில் நாம் அதனை அடையாளம் காண வேண்டும். ஓபிசிக்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். OBC களுக்குள்ளேயே பல சமூகங்கள் வளர்ச்சி பெற்றனவாக உள்ளன.

இந்திய அரசு ஒரு கிரீமி லேயர் கான்செப்ட்டைப் கொண்டு உள்ளது என்று சொல்கிறார்கள். இதன்படி ஒரு தலைமுறையை சேர்ந்த ஒருவர் வளர்ந்து அல்லது பட்டம் பெற்றவர் என்றால் அவரது மகன் தகுதியற்றவர் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த சமூகங்களை நூற்றுக்கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பம் இட ஒதுக்கீட்டின் பலன்களை பெற்றிருந்தால், இவை அந்த குடும்பத்தின் அடுத்த தலைமுறைக்கு சலுகைகள் வழங்கக் கூடாது என்று கூறப்படுகிறது. முதல் தலைமுறையில் இச்சலுகையை பெறுபவர்கள் கிரீமி லேயரில் இல்லாதவர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு முதலில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டு, அந்த இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு அடுத்து அந்த மக்கள் கிரீமி லேயரில் இருந்து வந்தாலும், அதாவது, முதல் தலைமுறையில் சலுகை பெற்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஓபிசியினருக்கு அதிகாரம் அளிப்பது குறித்து அரசு பேசி வருகிறது. அவர்கள் உண்மையில் ஓபிசி பிரிவினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு தகுதியானவர்கள் யார் என கண்டறிய சாதி அடிப்படையிலான மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பை நடத்த வேண்டும். 2019 ல், 370வது சட்டப்பிரிவு ரத்து செய்யப்பட்ட போது, நாங்கள் அதை எதிர்த்தோம்; ஜம்மு காஷ்மீர் தனியாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இந்தியா பல கலாச்சாரங்களை கொண்ட துணை கண்டம் என்று உணர்ந்ததால் அதனை எதிர்த்தோம். மேலும் அது போன்று எங்களுக்கு சொந்த கலாச்சார அடையாளங்கள் உள்ளன. நாம் அனைவரும் நம் தேசத்தின் ஒரு பகுதியை சார்ந்தவர்கள். முதலில் நாம் தமிழர், அடுத்து இந்தியர்கள் என்று உணர்கிறோம்.

ஆனால் தமிழகத்திற்குள் வந்தால், மதுரையை சேர்ந்த தமிழன் என்று சொல்வார்கள். வாழ்ந்து வரும் இடத்தின் அடையாளம் மதிக்கப்பட வேண்டும். சட்டப்பிரிவு 370 ரத்து செய்யப்பட்டதை நாங்கள் எதிர்க்கும் போது, அதைத் தான் சொல்கிறோம். இந்த நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலமும், அது உ.பி.யாக இருந்தாலும், தமிழகமாக இருந்தாலும், கேரளாவாக இருந்தாலும் நமது மாநிலங்களை வழிநடத்த நமக்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். நாங்கள் விரும்புவது ஒரே தேசம் என்ற ஒரே கருத்தை நாம் கொண்டிருக்க முடியும் என்று நீங்கள் கூற முடியாது.

இந்த நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலமும் அந்தக் கருத்தை பின்பற்ற வேண்டும். முதலில் நீங்கள் ஜம்முவுக்கு மாநில அந்தஸ்தை திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். காஷ்மீருக்கு மாநில அந்தஸ்து வழங்குங்கள். அதன்பிறகு, இதைப்பற்றி அங்குள்ள மக்கள் முடிவு செய்யட்டும். இந்திய நாட்டுக்காக நீங்கள் செய்ய வேண்டியது சாதி அடிப்படையிலான கணக்கெடுப்பு தான். ஒரு மாநில அரசு அதைச் செய்தால், அது ஒரு கணக்கெடுப்பு என்று மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறது பீகாரில் செய்யப்பட்டது. ஒரு கணக்கெடுப்பு என்று மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறது அது அதிகாரப்பூர்வமாக இருக்காது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. எனவே, ஜாதி வாரியான மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, இந்த அரசின் நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளதா, இல்லையா என்பதை இந்த அரசிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இவ்வாறு டாக்டர் கலாநிதி வீராசாமி பேசினார்.

ஒழுங்கு நடவடிக்கை ரத்து

தலைமைக் கழக அறிவிப்பு

சென்னை வடக்கு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிவாஜி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், தனது செயலுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து மீண்டும் கழகப் பணியாற்றிட அனுமதி அளிக்குமாறு, கழகத் தலைவர் அவர்களிடம் வைத்த கோரிக்கையினை ஏற்று, அவர் மீதான ஒழுங்கு நடவடிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டு, இன்று முதல் கழக உறுப்பினராகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

"அண்ணா அறிவாலயம்"
சென்னை - 18
நாள்- 10.02.2024

துரைமுருகன்
பொதுச் செயலாளர்
தி.மு.க.

தூத்துக்குடி வடக்கு மாவட்டம் தூத்துக்குடி மாநகரம், சண்முகபுரம் பகுதி

28 மற்றும் 39வது வட்டக் கழகப் பொறுப்பாளர்கள் நியமனம்

தலைமைக் கழக அறிவிப்பு

தூத்துக்குடி வடக்கு மாவட்டம், தூத்துக்குடி மாநகரம், சண்முகபுரம் பகுதிக்குட்பட்ட;

28வது வட்டச் செயலாளராகப் பணியாற்றி வரும் கே.அந்தோணிலாசர் அவர்கள் சரிவர கழகப் பணியாற்றாத காரணத்தால், அவரை அப்பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்து, அவருக்குப் பதிலாக, திரு. **மா.கருப்பசாமி** (40-டி, ராஜமன்னார் தெரு, தூத்துக்குடி-2) அவர்கள் 28வது வட்டக் கழகப் பொறுப்பாளராகவும்;

திரு. **எஸ். சக்திவேல்** (1-எச், மேலூர் பத்திரகாளியம்மன் கோவில் தெரு, தூத்துக்குடி-2) அவர்கள் 39வது வட்டக் கழகப் பொறுப்பாளராகவும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தந்த வட்டக் கழக நிர்வாகிகள் இவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றிட வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

"அண்ணா அறிவாலயம்"
சென்னை - 18
நாள்- 10.02.2024

துரைமுருகன்
பொதுச் செயலாளர்
தி.மு.க.

திருப்புவனத்தில் மேற்கு ஒன்றிய, பேரூர் திமுக செயற்குழுக் கூட்டம் அவைத்தலைவர் இளங்கோவன் தலைமையில் ஒன்றியச் செயலாளர் வசந்திசேங்கைமாறன் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் தீர்மானங்களை மாவட்ட கழக துணைச் செயலாளர். திருப்புவனம் பேரூராட்சி மன்ற தலைவர் த.சேங்கைமாறன் வாசித்தார். இக்கூட்டத்தில் நகரச் செயலாளர் நாகூர்கனி.பேரூராட்சி துணைத் தலைவர் ரகமத்துல்லாகான். ஒன்றியக் கழக நிர்வாகிகள். ஈஸ்வரன். வெங்கடேசன்.அக்கினி ராஜ். ரவி. சக்திமுருகன். ராமு. மாவட்ட விவசாய தொழிலாளர் அணி துணை அமைப்பாளர் மணிகண்டன். பேரூராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் கண்ணன். வேல்பாண்டி.ராமலட்சுமி பாலகிருஷ்ணன். மகளிர் அணி சித்ரா மற்றும் கிளைக் கழக வட்டக் கழக பாக முகவர்கள் கலந்து கொண்டார்.